

mærkninger af den Art, de er jo Sagen fuldkommen uvedkommende og efter min Opfattelse kun Udtryk for, hvor renønce for Argumenter det ærede Medlem i Virkeligheden er.

Man er under Forhandlingerne saavel i Gaar som i Dag kommet ind paa den særlige Stilling i Randers, og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har i sin Tale i Dag meget stærkt bebrejdet Arbejdsdirektøren, at han standsede Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelser gennem Kasserne i Randers, da der var tilgaaet Direktoratet Meddelelse om, at der dér var erklæret Generalstrejke. Jeg mener, at Arbejdsdirektøren derigennem har gjort sin Pligt. Nu kan det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen nok saa meget sige, at han nok selv skal bestemme, naar Kassen skal lukkes, for han har sin Interesse i, at saadan Bestemmelse bliver truffet, og det kan vi derfor ganske rolig overlade til det ærede Medlem. Jeg tvivler ikke et eneste Øjeblik om, at det ærede Medlem med stor Omhu varetager sit Hverv som Leder af en Arbejdsløshedskasse, og jeg nærer den største Tillid til det ærede Medlems sunde Omdømme og Redelighedssans, saa jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at det ærede Medlem vil lukke sin Kasse, saa saare han kommer til det Resultat, at Lukning er fornøden. Men denne min Tillid til det ærede Medlem kan virkelig ikke erstatte den Pligt, som man fra Centraladministrationens Side har til at handle, og det vilde jo ogsaa, tror jeg, være et daarligt Forsvar for en mulig Svigten af dette Ansvar, at man henviste til dette: det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har endnu ikke lukket, og saa længe han ikke har det, har vi ment, der var fri Bane, og at vi var fuldkommen i Behold, naar vi intet foretog os.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ved jo meget vel, at under en saadan Strejkesituation maatte og kunde Udbetalingen ikke finde Sted, og det er da en klar Sag, at hvis det skulde vise sig, at man fra visse Arbejderorganisationers Side i Randers kom til Besindelse i Tide og ikke etablerede denne Strejke, saa vilde Forbudet mod Udbetaling af Kasserne straks blive hævet, og Understøttelse blive ydet paa Grundlag af Kassernes Vedtægter. Det er ikke noget som helst andet, der er sket i denne Sag. Jeg sagde ogsaa til det ærede Medlem, da han om Tirsdagen pr. Telefon henvendte sig til mig, at der var ikke nogen som helst Grund til Bestyrtelse, thi hvis Bagerfaget ikke var gaaet ud i Generalstrejke i Randers, saa vilde naturligvis Bagerfagets Arbejdsløshedskasse staa aaben

fra den samme Dag for Understøttelser i det Omfang, hvori det hidtil havde været Tilfældet. Nu ved jeg for Resten ikke, hvorledes det har sig med Bagerne, thi det ærede Medlem fortalte om Tirsdagen, som Generalstrejken var udbrudt om Mandagen, at der ikke var Tale om, at Bagerne i Randers lavede Generalstrejke, de deltog ikke deri; men jeg har siden bragt i Erfaring, at Bagervirksomheden i Randers holdes i Gang ved Mestrenes Arbejde; jeg har hørt, at Brødfabrikkerne drives udelukkende ved Mestrene, og hvis det er Tilfældet, saa var det jo alligevel vel tidligt, det ærede Medlem gjorde Anskrig. Jeg har bragt i Erfaring, at de faglige Omraader, hvor man vedvarende arbejder i Randers og altsaa er udenfor Generalstrejken, er Musikere og Lejetjenere — man synes altsaa dog at sørge for, at Forlystelseslivet kan holdes oppe — og endvidere Handelsmedhjælpere og Murere, hvilke sidstnævnte vel ikke kan antages paa nærværende Tidspunkt i fremtrædende Grad at være optaget og derfor er mindre interesseret i at generalstrejke. Hvis Forholdene ligger som her nævnt, synes det mig, at Arbejdsdirektørens Telegram i fremtrædende Grad gav Udtryk for det rette.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen mente at kunne hævde, at Arbejdsdirektøren havde vist Sympati for Arbejdsgiverne mod Arbejderne. Jeg kan ikke i de Bemærkninger, som det ærede Medlem i denne Forbindelse fremsatte, finde nogen som helst Begrundelse for denne hans Paa-stand.

Jeg ved, at i Forbindelse med Spørgsmaalet Randers blev der fra et Medlem af C-Nævnet i Mødet den 25. Marts 1922 fremsat et Forslag til Udtalelse, der lød saaledes: „I den fra Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse rejste Klage over Standsning af Understøttelse i Randers Afdelinger maa Nævnet give Arbejdsløshedskassen Medhold i den Opfattelse, at den af Arbejdsdirektøren foretagne Lukning er i Strid med de pr. 1. Marts til Kasserne udsendte Regler, hvorefter Medlemmer, der var anmeldt ledige 60 Dage og derover før Konfliktens Udbrud, fortsat fik udbetalt Arbejdsløshedsunderstøttelse.“ Men dette Forslag til en Udtalelse blev taget tilbage, fordi det overhovedet ikke fandt Tilslutning i Nævnet, og et Forslag til Udtalelse, som fremsattes af Medlemmerne Berendsen og Martin Olsen i samme Møde den 25. Marts, blev vedtaget med Socialdemokraternes Stemmer. Det lyder saaledes: „I Anledning af Skrivelse af 22. dennes fra Metalarbejdernes